

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Marian Kocon

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku P. S.
przy uczestnictwie J. B.
o wykreślenie wpisu ostrzeżenia w dziale III,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 9 maja 2013 r.,
zażalenia uczestniczki postępowania
na postanowienie Sądu Okręgowego w P.
z dnia 30 listopada 2012 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 30 listopada 2012 r. odrzucił skargę kasacyjną uczestniczki J. B. na postanowienie tego Sądu z dnia 28 września 2012 r., oddalające apelację uczestniczki od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 27 czerwca 2012 r., utrzymującego w mocy wpis referendarza sądowego z dnia 26 kwietnia 2012 r. o wykreśleniu z działu III Kw nr [...] ostrzeżenia o toczącym się postępowaniu z powództwa J. B. przeciwko P. S. o usunięcie na podstawie art. 10 ust. 1 u.k.w.h. niezgodności treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym. W uzasadnieniu postanowienia z dnia 30 listopada 2012 r. Sąd Okręgowy wyjaśnił, że uczestniczka, mimo obowiązkowego zastępstwa stron (uczestników) w postępowaniu przed Sądem Najwyższym przez adwokatów lub radców prawnych (art. 87¹ §1 k.p.c.), wniosła skargę kasacyjną osobiście. Poza tym w postępowaniu nieprocesowym skarga kasacyjna przysługuje tylko na orzeczenia sądu drugiej instancji co do istoty sprawy, kończące postępowanie w sprawie (art. 519¹ k.p.c.), a zaskarżone przez uczestniczkę postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie wniosku o wykreślenie ostrzeżenia o toczącym się postępowaniu o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym nie jest takim orzeczeniem. Wszystko to w ocenie Sądu Okręgowego uzasadniało odrzucenie wniesionej przez uczestniczkę skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

W zażaleniu uczestniczka zakwestionowała zasadność odrzucenia wniesionej przez nią skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna wniesiona osobiście przez stronę lub uczestnika postępowania, z naruszeniem art. 87¹ §1 k.p.c. (znajdującego, zgodnie z art. 13 § 2 k.p.c., zastosowanie także w postępowaniu nieprocesowym), podlega - tak jak przyjął Sąd Okręgowy - odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. bez wzywania do usunięcia tego uchybienia.

Należy się także zgodzić z Sądem Okręgowym co do tego, że kwestionowane przez uczestniczkę postanowienie nie należy do kategorii

orzeczeń objętych hipotezą regulującej dopuszczalność skargi kasacyjnej w postępowaniu nieprocesowym normy art. 519¹ § 1 k.p.c. W judykaturze Sądu Najwyższego dominuje pogląd, że postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie wniosku o wpis w księdze wieczystej ostrzeżenia na podstawie art. 10 ust. 2 u.k.w.h. nie stanowi kończącego postępowanie w sprawie postanowienia co do istoty sprawy w rozumieniu art. 519¹ § k.p.c. i tym samym nie podlega zaskarżeniu skargą kasacyjną. Pogląd ten opiera się na założeniu, że wpis w księdze wieczystej ostrzeżenia na podstawie art. 10 ust. 2 u.k.w.h. pełni funkcję zabezpieczającą, podobnie jak postanowienie sądu o udzieleniu zabezpieczenia, które jest niezaskarżalne skargą kasacyjną (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 23 sierpnia 2012 r., II CZ 94/12; 19 maja 2010 r., I CZ 32/10; 29 sierpnia 2001 r., IV CKN 100/01; 7 czerwca 2000 r., III CZ 56/00; 10 października 1999 r., III CZ 81/99; 18 listopada 1997 r., I CKN 325/97; 15 stycznia 1997 r., III CZ 1/97). Argument ten zachowuje w pełni doniosłość również w odniesieniu do postanowienia sądu drugiej instancji w przedmiocie wniosku o wykreślenie ostrzeżenia, o ile bowiem funkcją wpisu ostrzeżenia jest ustanowienie zabezpieczenia, o tyle funkcją wykreślenia ostrzeżenia jest uchylenie zabezpieczenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji.